

РЕШЕНИЕ

№ 5014

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10082** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на И. Т. В. чрез пълномощник адв. К. С. против решение № РВЕ24-РИ09-23/24.09.2024 г. на кмета на район „В.“ Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление № РВЕ24-ОИ94-16/17.09.2024 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Оспорват се мотивите на административния орган относно характера на търсената информация, като се излагат съображения, че същата представлява служебна обществена информация, доколкото посредством нея заявителят цели да установи дали при извършване на дейностите по съгласуване на одобрените строителни книжа и разрешаване на строителството в УПИ I -525 „за сграда със смесено предназначение“, кв. 335б, м. „Пробив“, [улица]са изпълнени строителните правила и нормативи. Сочи се и наличието на надделяващ обществен интерес. Като неправилен се изтъква и изводът на административния орган, че търсената информация попада в понятието „търговска тайна“ по смисъла на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение са изложени и в депозираните от пълномощника на оспорващия писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ и да задължи административния орган да предостави в пълен обем търсената информация.

Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – Кмета на район „В.“, Столична община в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление вх. № РВЕ24-ОИ94-16/17.09.2024 г., подадено от И. Т. В. до Кмета на район „В.“, Столична община. Търсената информация е формулирана като искане за предоставяне на следните документи: 1. Инвестиционен проект на обект „Сграда със смесено предназначение и подземни гаражи“ в УПИ I -525 „за сграда със смесено предназначение“, кв. 335б, м. „Пробив“, [улица], район „В.“, ПИ 68134.305.525. Изпълнител: ЕТ „АКВАРИУС-Тодорина Мерачева“, съставил инж. М.. 2. Доклад относно инженерно „Геоложко проучване във връзка с конструктивно пропадане на улица западно и южно от [жилищен адрес][жк], район „В.“. Изпълнител: „ГеоСтудио България“ ЕООД - геолог и хидролог инж. М.; 3. Одобрен проект за укрепване на изкопа „Берлинска стена“ с 2“Т“-профили пред [жилищен адрес] Зона Б-5. Заявеният начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е копие на материален (хартиен) носител.

По така депозираното заявление е постановено оспореното решение №РВЕ24-РИ09-23/24.09.2024 г. на кмета на район „В.“, Столична община, с което е отказан достъп до търсената информация на основание чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Посочено е, че информацията, по отношение на която е заявен достъп, не попада в обхвата на понятието „обществена информация“ по смисъла на мл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а попада в обхвата на понятието „търговска тайна“, като е възможно да доведе до нарушаване на авторските права за проектите и доклада.

Решението е съобщено на неговият адресат на 26.09.2024г., видно от известие за доставяне ИД PS 1303COF9GQ I (л. 14 от делото).

Жалбата е депозирана на 10.10.2024 г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице, инициатор на административното производство, приключило с издаване на оспорения акт, в законоустановеният срок, срещу акт подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, а именно: кметът на район „В.“, Столична община.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета

от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт липсва посочване на правното основание за постановяването му. Не е посочена нито една от визираните в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези на ограничаване на правото на достъп до обществена информация, нито е посочено някое от установените в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ. Също така, в мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Административният орган се е задоволил единствено декларативно да заяви, че търсената информация не попада в обхвата на понятието „обществена информация“ по смисъла на мл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а попада в обхвата на понятието „търговска тайна“ по смисъла на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ, като достъпът до нея е възможно да доведе до нарушаване на авторските права за проектите и доклада. Тук следва да се посочи, че по силата на нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна, в случаите, предвидени със закон, както и в случаите на чл. 13, ал. 2. Търговската тайна се включва в понятието "друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон" по смисъл на [чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ](#), т. е. наличието на търговска тайна при определени предпоставки може да послужи като основание за отказ за достъп до търсената обществена информация. В случая обаче липсва позоваване от страна на административния орган на нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Липсата на изложени мотиви в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Според трайната съдебна практика понятието "обществена

информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Основна характеристика на обществената информацията е възможността чрез нея да може да бъде създадено собствено мнение (от лицата, които искат предоставяне на тази информация) относно дейността на задължените субекти. Последните са лицата, които са задължени да осигурят достъпа до обществена информация, а информацията, чието предоставяне се иска, следва да е свързана с дейността именно на задължените лица. С оглед на визираните легални определения и предвид наличната информация по делото, противно на посоченото в оспореното решение, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на Столична община и по-конкретно дейността по устройствено планиране и разрешаване на строителството на територията на общината, която по силата на специалния ЗУТ е възложена именно на кмета на общината/района.

Както вече бе посочено, административният орган в случая само декларативно е заявил, че търсената информация попада в приложното поле на „търговска тайна“ по смисъла на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Съгласно визираната норма информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. За да е налице тази хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна и второ, да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл. 17, ал. 3 във вр. с [ал. 2](#) от [ЗДОИ](#)). В обжалваното решение такъв анализ липсва. Съгласно [чл. 17, ал. 2](#) от [ЗДОИ](#) едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да се откаже. И тук обаче е предвидено задължение за предоставяне на информацията, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на [§ 1, т. 5](#) от ДР на [ЗДОИ](#), когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконсъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Нормата на [§ 1, т. 5](#) от ДР на [ЗДОИ](#) въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е". Тази презумпция обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. В оспореното решение въобще липсва анализ и обосновка дали в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на [§ 1, т. 5](#) и [б](#) от ДР на [ЗДОИ](#). Нито са посочени, нито са анализирани приложимите материалноправни норми на [ЗДОИ](#) - [чл. 17, ал. 2](#) и [3](#) във вр. с [§ 1, т. 5](#) и [б](#) от ДР на [ЗДОИ](#) в контекста на търсената обществена информация. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения, обусловили липсата на изключващата предпоставка по [чл. 37, ал. 1, т. 2](#) от [ЗДОИ](#), т. е. че не е налице надделяващ обществен

интерес. При това положение съдът не е в състояние да извърши необходимата проверка относно законосъобразността на оспореното решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, с оглед допуснатото от административния орган съществено нарушение на административно-производствените правила, изразяващо се, както вече бе казано, в неизследване и неустановяване на фактическата обстановка по административната преписка и неизлагане на собствени правни изводи. Все в тази насока следва да се добави, че съдът не може вместо органа да преценява съществуват ли факти, които доказват наличието на надделяващ обществен интерес и въз основа на това да направи вместо органа правен извод за приложимостта на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Съдът може само да провери законосъобразността на фактическите и правни изводи на органа, каквито в случая както вече бе посочено изцяло липсват (в този смисъл решение № 225/09.01.2015 г., постановено по адм. д. № 3292/2014 на ВАС, решение № 14175/27.11.2014 г., постановено по адм. д. № 4665/2014 на ВАС и др.)

Легалната дефиниция на понятието "търговска тайна" е посочена в разпоредбата на [чл. 3](#) от [Закона за защита на търговската тайна](#), съгласно която търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания: 1. Представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация; 2. Има търговска стойност, поради тайния си характер; 3. По отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията. Тази дефиниция е възпроизведена и в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Директива (ЕС) 2016/943 на ЕП и на Съвета от 08.06.2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Легалната дефиниция е допълнена и в [§ 1, т. 9](#) от ДР на [Закона за защита на конкуренцията \(ЗЗК\)](#), според която производствена или търговска тайна са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. В случая от страна на административния орган не е анализирано наличието или липсата на изискванията визирани в нормата на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна, даващи основание една информация да бъде квалифицирана като търговска тайна.

Напълно голословно и необосновано е вметнатото в оспореното решение, че достъпът до търсената информация е възможно да доведе до нарушаване на авторските права за проектите и доклада. Защитата на авторското право и сродните му права е дадена в Закона за авторското

право и сродните му права, нормативен акт който изобщо не е посочен от административния орган. Съгласно чл. 12 от ЗАПСП, произведенията на архитектурата са защитени като обекти на авторското право след като архитектурния проект бъде реализиран и съответно произведението е възникнало. Липсва твърдение от страна на задължения по ЗДОИ субект да е налице вече възникнало произведение в резултат на архитектурен проект. От своя страна, разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 8 от ЗАПСП обхваща защитата на произведението на архитектурата и върху архитектурните проекти, които могат да се разглеждат като част от произведението – „подготвителни скици, планове и други подобни“, които представляват обективен резултат от творческата дейност на архитекта/инженера и отговарят на дефиницията за произведение по ал. 1. С оглед на това, основателни са доводите изложени в депозираните по делото писмени бележки от пълномощника на оспорващия, че проекта за укрепване и доклада за геоложко проучване, предмет на заявления достъп, не са защитен обект на авторско право.

В обобщение на изложеното оспореното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено и на основание чл. 173, ал. 2 АПК делото следва да бъде изпратено като преписка на кмета на район „В.“, Столична община за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация заявление вх. № РВЕ24-ОИ94-16/17.09.2024 г., подадено от И. Т. В. съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

При новото разглеждане, ответният административен орган ще следва при преценка на фактите да отчете даденото в [§ 1, т. 3](#) от ДР на [ЗДОИ](#) от законодателя съдържание на понятието "надделяващ обществен интерес", в частност да отчете внимателно и в тяхната пълнота изискванията за прозрачност и отчетност в дейността на органите - субекти по чл. 3 от ЗДОИ, което от своя страна е гаранция за законност, ефективност и отговорност на управлението, тъй като именно чрез достъпа до обществена информация гражданите могат да си съставят мнение за начина на осъществяване на това управление. Освен това, наличието или липсата на надделяващ обществен интерес следва изрично да се прецени и през призмата на цитирания по-горе [§ 1, т. 5](#) от ДР на [ЗДОИ](#). В тази връзка е необходимо да бъде съобразено, че за да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен и не превишава явно интереса на третата страна от запазване на търговската тайна. Т.е, органът трябва да докаже, че неразкриването на информацията балансира обществения интерес от прозрачност и желанието на третата страна да опази търговската тайна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на пълномощника на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноски в размер на 1510 лева, от които 1500 лева - възнаграждение за един адвокат и 10 лева - държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Т. В. чрез пълномощник адв. К. С. решение № РВЕ24-РИ09-23/24.09.2024 г. на кмета на район „В.“ Столична община. **ИЗПРАЩА** преписката на кмета на район „В.“, Столична община за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация № РВЕ24-ОИ94-16/17.09.2024 г., депозирано от И. Т. В. в законоустановения срок.

ОСЪЖДА Столична община, район „В.“ да заплати на И. Т. В. разноски по делото в размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: